

faa dem til en Rente af 3,71 pCt.; der spares dog altsaa noget ved at gøre et Statslaan i Stedet for at overtrække Kontoen i Nationalbanken i den Grad, som sket er. Den Redegørelse, vi nu have hørt fra den højtærede Ministers Side om, at han absolut skal have 40 Mill. Kr., kan jeg ikke tiltræde. Det blev i Gaar i Udvalget nævnt for os, at man, hvis Laanet blev paa 40 Mill. Kr., havde tænkt sig at anbringe 5—6 Mill. Kr. deraf i Udlandet, og hvis dette sker, ville disse 5—6 Mill. Kr. ikke komme dansk Erhvervsliv til gode. Saa sagde den højtærede Minister, at Mindretallet i dette Udvalg ikke har ført nogen Kritik her af vor Finansstyrelse. Nej, det have vi ganske vist ikke, men den højtærede Minister er vel ikke uvidende om, hvor længe vi have haft denne Lov under Behandling. Vi have kun haft den en eneste Dag, og det er vel ikke saadan just givet, at man paa en eneste Dag kan føre en gennemgaaende Kritik af vor Finansstyrelse. Dette er en Lov, der skal jages igennem over Hals og Hoved, og der levnes os altsaa ikke Tid. Derfor synes jeg ikke, den højtærede Minister skulde spotte over, at vi ikke have udrettet noget, naar der ikke levnes os mere Tid til at udføre vort Arbejde.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Jeg skal paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale at stemme mod de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet. Til § 1 har dette stillet Forslag om, at Beløbet nedsættes fra 40 Millioner til 30. Vi mene derimod, at efter alt, hvad der foreligger, maa et Laan paa 40 Millioner anses for at være passende, og ændres de 40 Millioner til 30 Millioner, bliver Forholdet det, at den foreløbige Kontrakt, som den højtærede Finansminister har afsluttet med de udenlandske Pengeinstitutter, ikke længere staar ved Magt. Og Sandsynligheden er vel endog for, at Kursen neppe vil blive saa gunstig, naar Beløbet er 30 Millioner, som naar vi tage 40 Millioner.

Mindretallet udtaler i Betænkningen: „Det anser et Laan paa 30 Mill. Kr. for tilstrækkeligt til at tilfredsstille Statens eget Behov. Det er antydnet for Udvalget, at det overskydende Beløb, hvis der laanes 40 Mill. Kr., for en væsentlig Del maaske vil blive anbragt i udenlandske Papirer. Det danske Forretningssliv vil saaledes neppe kunne ventes i betydelig Grad mere styrket ved Tilførsel af ny Kapital ved et Laan paa 40 Mill. Kr. end ved et Laan paa 30 Mill. Kr.“ Jeg tror, at dette er

noget af en Misforstaaelse. Jeg tror i og for sig, at det er meget fornødtigt at anbringe en Del af de Midler, som man ikke straks har Brug for, i udenlandske Bankinstitutter, hvorfra man kan trække Pengene hjem med kort Frist. Og ogsaa overfor Forretningsslivet er det bedst. Det vilde neppe være til Gavn for en sund Udvikling af vort Forretningssliv, at de 40 Mill. straks blev kastede ud paa det danske Marked. Jeg synes derfor ikke, at det er nogen Anke mod Laanet, at Finansministeren paatænker at anbringe den overskydende Del i Udlandet.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og for Resten ogsaa det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) henvise stadig til den Kassebeholdning, Statskassen havde for 15 Maaneder siden, den 1. April 1908. Den var da 50 Mill. Kr. Og det ærede Medlem lod skinne igennem, at der ikke var tilflydt Rigsdagen noget om den Forandring, Kassebeholdningen siden da var undergaaet. Men det er ganske urigtigt. Begge ærede Medlemmer vide fuldt vel, at der hvert Aar pr. 30. November tilstilles Finansudvalget og derigennem Rigsdagen, da den indgaar i Tidsenden, en Redegørelse for, hvorledes Kassebeholdningen da er. Og vi fik ogsaa i Fjor en Skrivelse, dateret pr. 30. November, om, at Kassebeholdningen da var ca. 34 Mill. Og Finansministeren skrev da til Udvalget, at det havde vist sig, at Statens Indtægter alene i en enkelt Maaned, den foregaaende September Maaned, var forringede med 7 Mill., idet Toldindtægterne indgik med et meget ringe Beløb, og Kravene til Statskassen var meget betydelige. Allerede da var vi inde i den økonomiske Nedgangsperiode og den Udvikling, der senere har fortsat sig. Og navnlig da vi behandlede Finansloven ved tredje Behandling, kunde vi saamænd allesammen meget godt indse, at hvis den Udvikling fortsattes, maatte det ret hurtigt komme dertil, at vi maatte optage Statslaan.

Finansministeren (Brun): Jeg ønsker kun at sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at der er en Grænse, hvor Kritiken ophører og Fornærmelsen begynder, og naar det ærede Medlem ikke har Finfølelse nok til selv at forstaa, hvor Grænsen ligger, føler jeg mig ogsaa berettiget til nu, da det ærede Medlem har fastholdt sin Udtalelse og gentaget den flere Gange, at sige, at jeg betragter det ærede Med-